

Hyvät kuuntelijat ja muutkin paikalla olevat ihmiset.

Miesjärjestöjen keskusliitto kiittää mahdollisuudesta osallistua tähän tilaisuuteen ja esittää kunnioittavimmin seuraavan toiveen:

Me toivomme, että miehiin kohdistuvaan väkivaltaan ja erityisesti sen ennaltaehkäisyyn kiinnitettäisiin myös yhteiskunnan taholta sille kuuluva huomio. Mikään ei ennusta suurempaa riskiä joutua väkivallan uhriksi, kuin pojaksi syntyminen ja kasvaminen mieheksi. Toki, erittäin usein nimenomaan toisten miesten taholta, mutta ei todellakaan aina. Eikä sen henkilöllä, kuka väkivaltaa on käyttänyt, ole väkivallan kohteelle aina väliäkään, oleellista on ylipäätään väkivallan kohteeksi joutuminen. Kaikkien EU-maiden vertailussa miehen todennäköisyys joutua esimerkiksi juuri henkirikoksen kohteeksi on seitsemännellä sijalla. Ihmettelemme, miksi tähän ei ole jo hanakasti puututtu.

Toisaalta, kun seuraa erilaisen väkivallan äärellä käytävää keskustelua, tämä puuttumattomuus ei ole mikään yllätys. Näissä keskusteluissa miehet nähdään perusteetta ja valitettavasti usein ainoastaan tekijöinä. Tämä keskustelun vinouma aiheuttaa kaksi asiaa. Ensinnä, miehiin kohdistuvaa väkivaltaa ei oteta vakavasti ja toiseksi, väkivallan kohteeksi joutuneet miehet eivät uskalla tai osaa hakea apua. Kun kerran miespuolista uhria ”ei ole olemassa”.

Tämä miehiin kohdistuvan väkivallan vastainen työ ei ole muilta pois. Meillä on jo rakenteet ja osaaminen väkivallan vastaiseen työhön sekä julkisesti että kolmannen sektorin toimesta tuotettuina palveluina. Osa tästä työstä, ainakin ruohonjuuritasolla, on jo nyt osoitettu myös miehiin kohdistuvan väkivallan ja sen uhan vähentämiseen, mutta on jo korkea aika laajentaa se myös yhteiskuntaa läpileikkaavaksi prosessiksi, kuten monissa muissa väkivallan alalajeissa on jo tehty. Miehiin kohdistuvasta väkivallasta on aika keskustella ja sen vastaiseen työhön on aika tarttua.